

Едно отъ двѣтѣ само ти допушамъ:
 Или на хлѣбътъ, що ти испроваждамъ,
 Отъ днеска ще се спрешъ,
 Или салтъ желадъ ще ядешъ..
 Тъй. И свинетѣ хубаво да гледашъ,
 Защото, знаешъ, инѣкъ зло ще патишъ!
 Ще те натириж като волъ
 Босъ и голъ.

Иванчо: Ахъ, господарю,...

Ефремъ: Да. Хубавичко всичко да запомнишъ:
 Добрѣ свинетѣ ще пасешъ,
 И желадъ малко ще ядешъ!
 Върви сега!

Иванчо: Ахъ, до кога?... *(Отива къмъ свинетѣ)*

Явление III.

Ефремъ *(самъ)*

Добрѣ му казахъ. Нѣма хлѣбъ и туй то!
 Годината е тежка, скѣпна, гладна;
 Ратаи много, господари малко.
 Щомъ ме остави, другъ ще си намѣриж.
 Но той не смѣе и туй да направи,
 Защото тука желадъ баремъ има,
 (И той проклетникъ го яде!)
 Ами оттука на кждѣ? . . .
 Баща му нѣвга, казватъ, го отлжчилъ,
 И той задигналъ, що му се паднѣло,
 Па тука, тамо, — до катъ го прахосалъ.
 И книга съ врѣме, глупчо, не научилъ,
 Та и за ратай всждѣ го не бива.
 Е, то се знае, че ще е доволенъ
 Днесъ свински желадъ да яде. . .
(излиза)

Явление IV.

Иванчо *(самъ)*

Отшълъ си е. Пакъ гората пуста!
 Навсждѣ глухо! Само азъ едничѣкъ